

פרשת בלק

זרעי קיץ/ מאיר אריאל

זרעי קיץ
 נישאים ברוח
 מעירים זכרונות
 מעוררים ערגונות
 זרעי קיץ באים בנחיריים
 ורומזים איזה קיץ
 הולך להיות -

בוקר אחד פתחתי חלון
 ותיכף הריח לי דק מן הדק
 קיץ מסוג שהיה כאן כבר פעם
 אמרתי בא קיץ - קיץ חזק.

איך מוצא חן בעיניך להיות
 פרח עושה לו כדור לבנבן?
 רוח קלה בו תבוא לעת ערב
 תפזר את ראשך הלאה הלאה אי אן.

היית רוצה להיות גל נשבר
 אל חוף ההומה רוחצים רוחצות?
 עושה אותי מלך משוח במלח
 מוכתר בזרים של אצות..

אז מהו הקיץ שבא להיות
 ממה שהריח לי דק מן הדק
 גל אהבה שנוסע אלינו
 נשבר על כמיהה למרחק.

שעור פרשת השבוע: נעמה סט

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.49	זמן תפילין /טלית	19.30	הדלקת נרות
9.16	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 19.40
19.48-19.50	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחז"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.09	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.27	צאת השבת

ש ב ת
 ש ל ו מ

"למה תורה... פרשת" – פרשת בלק

פרשתנו פותחת בתיאור מעשיהם של מואב (בלק) ומדיין כדי להתמודד מול "הבעיה החמורה" הניצבת לפתחם - עם ישראל.

בדברי מואב לזקני מדיין מתואר עם ישראל כשור הלוחך את ירק השדה:

"עתה ילחכו הקהל את כל סביב' תינו כלח'ך השור את ירק השדה..."

פרשנים רבים תמחו על תיאור זה, מדוע לא אמרו מואב באופן ברור שישראל עתידים להילחם בהם ובמדיין? ואם רצו להשתמש בדימוי לשור למה לא אמרו בפשטות "עתה ילחכו הקהל אותנו" במקום לומר "את סביבותינו"?

כדי להשיב על שאלות אלה עלינו להשיב קודם כל על השאלה האם ידעו מואב שלישראל נאסר להילחם בהם או לא?

בחרתי להביא פירוש אחד ומיוחד שממנו אנסה ללמוד גם לגופו של עניין וגם לדרכם של פרשנים ולומדי תורה בכלל. ר' יצחק ערמה בפירושו "עקידת יצחק" על התורה מניח שידעו מואב שלישראל נאסר להילחם בהם, וכך הוא כותב:

"כלחך השור את ירק השדה" –

כל ימי הייתי קוהה (מתקשה) בזה המשל, עד שראיתי הפרות רועות באפר וידעתי כוונתו. וזה – שדרך השור להוציא מפיו שבת לשונו דרך הצד ולהאריך אותה יותר, ולשלחה לאורכה סביבות פניו ובשעיריותה שהיא נעשית כמגל, הוא תולש כל ירק עשב, אשר לוחכו ומכניסו בתוך פיו בדרך הצד אשר הוציאה, ומוציאה ועושה כן תמיד.

לאחר ששנים רבות לא הבין את הדימוי המובא בפייהם של מואב למדיין, יצא יום אחד ר' יצחק ערמה החוצה והבחין בפרות הרועות ואז שם לב לדרך רעייתן וכיצד שולחות את לשונן הארוכה.

באותו רגע הוא נזכר בפסוקים של פרשתנו והבין את מה שלא הבין קודם לכן:

"והנה מקום הנחת פיו הוא בטוח, וסביביו נשערה מאד.

והוא בעצמו מכוון מהם, כי אף שיובטחו שלא יתגרו בהם למלחמה, מכל מקום יגורו שיקרה לסביבותם, מה שיקרה לסביבות פי השור."

מואב יודעים שלהם לא יאונה כל רע כמו העשב הנמצא מתחת לפיו של השור הלוחך, אולם הם מוצאים לנכון להזהיר את מדיין היושבים מסביב שדווקא הם חייבים להישמר מישראל, דווקא הם מועדים להיעקר ולהיאכל ע"י לשונו של השור המשתלחת סביבותיה.

פירוש מעניין זה מעלה מספר שאלות אולם ברצוני ללמוד ממנו דבר אחר.

היציאה החוצה, מבית המדרש, לטבע או לסביבה אחרת, יכולה להשפיע על האדם לטוב או לרע.

טיול יכול לכלול בתוכו פורקן יצרים או לקיחת סיכונים שלא היו מנח חלקו של "איש הבית יושב האוהלים". מאידך, יכול הטיול להוות המשך לעשייה החיובית או ללמוד התורה של האדם ואף להעצים אותם בהתחדשות של מחשבה או יצירה.

ר' יצחק ערמה הלך, לפי עדותו, בדרך השנייה. בזמן שיצא החוצה התבונן סביבו על הטבע ובעלי החיים שבו מבלי ששכח מאין יצא ולאן הוא עתיד לחזור. לכן כשראה את הפרות המלחכות עשב נזכר באותם הפסוקים שלא הבין במשך שנים ארוכות.

אסיים בעניין זה בדבריו הנשגבים של הראי"ה קוק באורות הקודש ח"א:

"אם תרצה בן אדם, הסתכל באור השכינה בכל היקום, הסתכל בעדן החיים השמימיים, איך הם מתפלשים בכל פינה וזווית שבחיים... התבונן בפלאי היצירה, בחיי האלוקות שלהם לא בתור איזו תכנית כהה שממרחקים מציגים נגד עיניך, כי אם דע את המציאות שאתה חי בה.

גאת למה

יצחק למה

ביום ראשון התקיימה מסיבת ראש-חודש תמוז לוותיקים, בה לקחו חלק יחזקאל לנדאו, מנהל ביה"ס, ומתוקה לייכטר-מורה בצוות ביה"ס, שסיפרו על ביה"ס הממוגן העומד להפתח בשנה הבאה.

ביום שני פרצה שריפה ליד הגזר, הלהבות נראו מבהילות אך האירוע הסתיים ב"ה ללא נפגעים. מדווח כתבנו בשטח:

ביום שני, סמוך לסיום הפסקת הצהרים במכון הגזר (13 אחה"צ), פרצה דליקה בחבילות הקש המשמשות כחיץ בין מכון הגזר לשכונת שקד. כזכור, הובאו החבילות למקום, עד אשר יוקם קיר אקוסטי שיפחית את הרעש שיוצר המכון, והפוגע בשלוות חייהם של אנשי השכונה.

כוחות רבים הגיעו למקום ביניהם כוחות מצוות ההשקיה, מנהל חברת החשמל המקומית, מרכז המשק, עוזר טבח בכיר, מנכ"ל קומביין הגזר, מנכ"ל הרפת, אחראי מערך הכבוי של הקהילה וקודמו בתפקיד, הרבש"צ הנוכחי והקודם לו ועוד. מיד החלו להתזז מים על הבאלות, משום שהיה חשש שהרוח הצפונית-מערבית שנשבה, תסיט את האש לכיוון מכון הגזר. תוך כדי פעולות הכיבוי החל אודי, בעזרתו האדיבה של ה"שופל" של הרפת, לפנות את חבילות הקש שטרם אחזה בהן האש, ואת אלו שכבר דלקו – לדחוף לעבר בריכת עודפי המים של המכון.

הכבאיות שהגיעו מנתיבות לאחר כ-25 דק' (!!!) מאז הוזעקו, סייעו רבות לדיכוי האש בעזרת תותח המים המותקן על גג הכבאית. עם סיום האירוע נפרש במקום קו השקיה עם ממטרות, משום שהיה צורך להרטיב היטב את הקש, שהמשיך להעלות עשן עד כתיבת שורות אלו.

מתחקיר האירוע התברר, כי כנראה לא היתה כאן הצתה מכוונת, אלא רשלנות של אחד מהעובדים המעשנים. כאן המקום להזכיר את אזהרת משרד הבריאות, כי העישון – מזיק!

צוות הכיבוי המקומי ערך מעין סיכום לאחר האירוע במטרה להיות ערוכים טוב יותר למקרים דומים בעתיד, אם חו"ח יתרחשו. בשלב זה יש להניח שלא תהינה מסקנות אישיות נגד האחראים במערך הכיבוי ולא יקראו לאלי ישי להתפטר. למרות החשש שחלק מהנוכחים יפגעו משאיפת עשן תוך כדי פעולת הכבוי, הסתיים האירוע ב"ה ללא נפגעים, והעבודה במכון הגזר חודשה כעבור שעה קלה.

ביום שלישי התקיימה פעילות נחמדה להורים וילדים במשק החי, פעילות שהעבירו הילדים הגדולים. ניתן היה לבחור בין אפיית פיתות, פינת יצירה, בועות סבון ובלונים, וגם-ליטוף נחשים, ברווזונים קטנים שרק נולדו, רכיבה על סוס ועוד. הילדים לא רצו ללכת..תודה לצוות מש/ק הילדים ולמפעילי התחנות! גם טיול שני בעקבות אלטרמן יצא באותו יום, והמשתתפים חזרו עייפים אך מרוצים.

חמש שנים גלעד שליט בשבי, מה אנחנו יכולים לעשות?

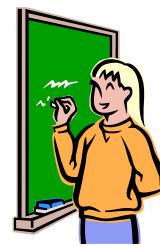
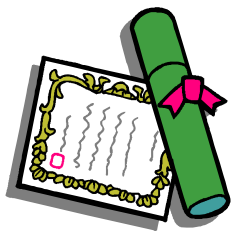
בשבת, אחר הצהריים (18:00), שעור של הרב ארי על מצוות פדיון שבויים.

נר זכרון:

- ח' בתמוז – יום השנה לפטירתו של אברהם גולדפדן (אבא גרט) ז"ל
- ט' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו שמואל גולד ז"ל (תשכ"א)
- יב' בתמוז – יום השנה לפטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל (תשס"ז)

כמעט הגענו לסיום השנה, אך עדיין ישנן מספר בנות הנמצאות בפנימייה על מנת ללמוד במרץ לקראת מועדי ב' של מבחני הבגרות האחרונים. הפנימייה תיסגר ב - 14 ביולי לצורך חופשה והערכות לקראת שנה הבאה.

לקראת סיום השנה התקיימו מספר אירועים:

לקראת חג השבועות, ערכנו בשבת לימוד בחברותות משותפות לבנות הנוער ולנשים מן הקיבוץ. נושא הלימוד היה אמונה וחיפוש, והייתה זו חוויה מדהימה לראות את הדשא שלנו משובץ בחברות לומדות ומשוחחות בעניין ובהעמקה. אנו מודים מאוד לנשים ולבנות שהשתתפו ועזרו לנו לקיים אירוע מיוחד זה. בנוסף, בתקופה האחרונה של השנה קיימנו פרויקט חשוב של שינוי הרגלי התזונה בפנימייה. את הפרוייקט הנחתה שחר סמיט, כחלק מתוכנית ההתמחות בלימודיה. כך זכינו להרצאות מרתקות (לצוות ולבנות), וכן לסדנת בישול בריא וטעים... מקווים שנצליח ליישם...

את השבת האחרונה בפנימייה ציינו באופן חגיגי, ע"י תפילה בנוסח "קרליבך" לבנות הפנימייה בהשתתפות נשים שהיו מעוניינות בכך מן המשפחות המארחות, וכן ערכנו סעודה שלישית על הדשא של הפנימייה. לסעודה הוזמנו כל המשפחות המארחות, כחלק מרצוננו להכיר להן תודה גדולה על היותן חלק חשוב מחיי הבנות.

מסיבות סיום לכיתה י"ב התקיימו גם בבתי הספר בנתיבות ובשדרות, וכמובן גם כאן אצלנו. במסיבה השתתפו משפחותיהן של הבנות, המשפחות המארחות וכמובן צוות הפנימייה וצוות בית הספר. נאמרו דברים מרגשים ופים מפי רבקה מנהלת הפנימייה, עתר גייבל נציגת המשפחות המארחות, אמה של אביגיל בוגרת י"ב כנציגת המשפחות וכמובן דבריהן של הבוגרות ושל רננה מדריכתן. מצורפים דבריה של שלומית, בוגרת י"ב.

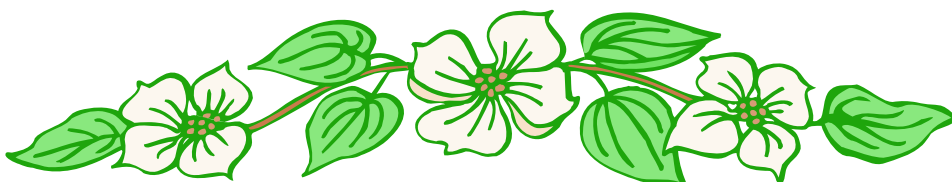
שכבה י"ב המסיימת מונה 16 בנות! רובן כבר יודעות מה הן עושות בשנה הבאה- שירות לאומי, שירות צבאי או מדרשה. ואלו הבוגרות:

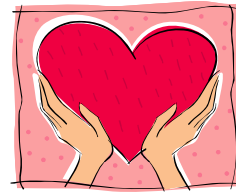
שושי, ליאת, זיו, יעל, אורטל, אריאלה, יסמין, אביגיל, שירן, בתיה, מזל, הודיה, עדי, עינת, שלומית ושרה. אנו מאחלים להן המון הצלחה בדרך. יישר כוח גדול לרננה חרוב (גינזברג) מדריכת השכבה, אשר הובילה תהליך מאתגר זה של סיום והכנה לעתיד במקצועיות ובמסירות.

בשבועיים שלאחר תום הלימודים התקיימה הקייטנה שלנו, שכללה חוויות שונות כגון: טיול לילי בחולות ניצנים (בהדרכת עדיאל גינזברג), פעילות אתגרית באגם מודיעין, משחק "חפש את המדריכה" בקניון בפ"ת, ביקור במוזיאון הפעיל של מפעל "קוקה קולה", וכן בריכה לילית ויום סדנאות שהופעלו בהתנדבות ע"י אנשים טובים מסעד ומעלומים. בנוסף התקיימה מסיבה פנימית, שבה כיכבו המדריכות המדהימות שלנו במערכונים מצחיקים מהווי הפנימייה. ננצל במה זו ונודה להן מכל הלב על שנה של השקעה ומסירות אין קץ- עילית (מדריכת י"א), גלית (מדריכת י") ואליונור (מדריכת ט'). כמובן נודה גם למחנכת הפנימייה לבנת שלזינגר (מהגרעין) שהיותה כוח חשוב ומהותי בצוות וממשיכה איתנו בע"ה גם שנה הבאה.

הצוות של השנה הבאה ימנה כאמור את לבנת ורננה כצוות בוגר, וכן תצטרף אלינו מיכל אחיטוב. ותודה גדולה לקיבוץ סעד היקר, המהווה עבורנו בית תומך ומסייע במשך כל השנה.

13 חרות הנוצר "נקודת ח"ן תע"א

בתאריך 13.07.2011 (י"א תמוז) בשעה 20:00 בדיוק נערוך מפגש של משפחות מאמצות לגרעין צבר.

בני הגרעין יגיעו בע"ה ביח' באב, 18 לאוגוסט.

במפגש תסביר לנו דליה יוחנן, רכזת גרעין צבר כבר 4 שנים בטירת צבי, "מה זה לאמץ חייל בודד" (עם סיפורים מרגשים מהחיים...) וגם תשיב לשאלותיכם. דליה ומשפחתה גם אימצו חיילים בודדים בעבר ובהווה כמשפחה.

אז, בין אם אתם מתלבטים ובין אם אתם מעוניינים או כבר "סגורים", אתם מוזמנים לשמוע ולהשמיע. **הפגישה מיועדת גם למי שפשוט רוצה לשמוע על הפרוייקט או רוצה להשתתף ולעזור בדרכים נוספות.**

המפגש כאמור יועבר ע"י דליה - הרכזת המנוסה של גרעין צבר בטירת צבי. ניפגש במועדון לחבר.

נשמח לפגוש אתכם,

דניאלה ט'. לירן י. ורנית ב.

מתנדבים לצבא החדש

לפני כמה שנים, על אף הבירוקרטיה, הקים ערן חווה חקלאית במצפה רמון ומשך אחריו יזמים נוספים שבדרך לא דרך הקימו חבל דרך יין חדש במצפה רמון, על אדמות שהיו חקלאיות בעבר הרחוק והיום נטועות בכרמי יין ומניבות ענבים.

ערן והיזמים הנוספים הוסיפו להתיישבות ולחיזוקה הכלכלית של מצפה רמון. למרות התנכלויות קשות שערן עבר בשנה הראשונה - גנבות, איומים וחבלות מול גורמים שהחוק לא מוכר להם וכל רצונם זה להשתלט על האדמות - ערן לא וויתר והצליח לשמור על אדמתו.

ערן הקים משפחה לתפארת, נשוי ואב לחמישה ילדים, משפחתו גרה במצפה רמון.

באפריל האחרון התגלתה אצל ערן מחלה קשה. ערן עבר ניתוח קשה מאוד, איבד ממשקלו, ובתקופה הנוכחית ולמשך שלושת החודשים הקרובים הוא עובר הקרנות וטיפולים אינטנסיביים רחוק מביתו ומהכרם. המשפחה נסעדת ונתמכת ע"י הקרובים והחברים. בן דודו של ערן מאייש כיום את החווה. ערן זקוק לסיוע בהחזקת הכרם ושמירתו בימי שני ושלישי בעיקר.

כל המעוניין לעזור, אנא פנו לטלפונים:

רעות: 050-5738615

יובל: 050-8818191

בברכה ובכבוד רב,

חברי הצבא החדש

מחצית 50 שנה לפטירתו של אבינו אברהם ז"ל

אני זוכרת את שמואל גולד ז"ל כאיש צנוע ושתקן. אף פעם לא שמעתי אותו מרים את קולו. תמיד היה בעמדות מפתח בקבוצה. הוא היה גזבר, מרכז קניות, ומעל הכל איש בטחון מובהק. השנים שהיינו בהרצליה היו הרות גורל לעם-ישראל. אלה היו שנות הארבעים של המאה הקודמת, הפליטים מאירופה העקובה מדם הגיעו ארצה באניות מעפילים רעועות, והבריטים ששלטו אז בארץ, לא אפשרו את כניסתם לארץ. היו אז סצנות מסמרות שער כשהבריטים גרשו אותם לקפריסין או למקום מוצאם הקודם, או שכלאו אותם במחנה עתלית בצפיפות נוראה ובתנאים בלתי אנושיים.

רוב העם השתייך אז ל"הגנה". אנשי הישובים הסמוכים לחוף הים היו מגיעים ומורידים בלילה את המעפילים לסירות (אם הבריטים לא גילו אותם עדיין), והיו מפזרים אותם בכל הישובים כדי שהבריטים לא יגלו אותם. בעיקר בזה עסק שמואל גולד כשהיינו בהרצליה. הוא גם אימן אותנו בא"ש שדה (אימוני שדה) ובנוסף, היה אחראי על הנשק וה"סליק" שהיה אצלנו. בקיצור, על שכמו רבץ עול כבד. אבל עם כל זאת היה איש נעים הליכות. אני זוכרת שפעם נסעתי איתו לחולון, שם גר אבי ז"ל. הייתי נווטת גרועה ובלבתי לו את הדרך, והוא בחיך נצחי על פניו התנהג בסלחנות רבה.

כשעלינו לסעד בשנת 1947, האמהות והילדים נשארו עדיין בהרצליה והגברים היו בסעד. בשנה הראשונה שלנו בסעד, היה שמואל תמיד בדרכים בין סעד להרצליה. חצי שנה לאחר עלייתנו לסעד ב-29 בנובמבר 1949 היתה החלטת האו"ם על חלוקת הארץ, והערבים התחילו פורעים בנו. היה קשה להגיע לסעד, כי כמעט כל היישובים בדרך צפונה היו מיושבים ע"י ערבים, והם היו יורים מכל הכיוונים. לכן נסעו אז רק בשיירות. אני באמת לא יודעת איך שמואל הצליח להגיע אלינו ולהביא לנו דרישת שלום חיה מהרצליה, מכתבים וגם אספקה שהיינו זקוקים לה מאד.

בזמן מלחמת השחרור נשאר שמואל בסעד והחליף את שלום אולריך שהיה חולה, ושימש כמא"ז בסעד. לפני הלידה של חנוש בתו, ב-1949, חזר להרצליה, וכעבור שלושת רבעי שנה בערך ארגן את ההעברה לסעד, ואיחוד המשפחות בוצע על ידו למופת.

אני זוכרת אותו בשנה האחרונה לחייו יושב עם משפחתו על ספסל בחוץ, שלפני ביתם הקודם, ויוסי הקטן שהיה אז בן 4 בערך משתעשע לרגליו, והוא מחייך אליו למרות הכאב והשיעול התוקפים אותו מדי פעם, ויוכבד טורחת סביבו בנאמנות ודואגת לכל צרכיו. והלב כואב על אובדן של חיים צעירים ותוססים שלא ישובו עוד. יהי זכרו ברוך.

רחל סימון

ביום שישי הבא, יג' בתמוז (15.7)
נציין 50 שנה לפטירת יקירנו שמואל גולד ז"ל
וכן 4 שנים לפטירת יעל קסלר ז"ל.
שיעורי יום השישי יוקדשו לזכרו של שמואל
ב10:30 אזכרה בבית העלמין לשמואל ויעל.
המשפחה

בברכה טובים ה'מ'...

הברכה שלנו כידוע הומה ושוקקת חיים בעיקר משעות הצהרים ועד סגירתה בשעות הערב. ילדים, נשים וטף והמון צעירים נהנים מהכיף הגדול הזה שעומד פה לרשותנו - בימות הקיץ הלוהטים. מידי ערב משפחות צעירות עושות פיקניק+ארוחת ערב על הדשא - ומקצרות תהליכים... בימי שישי אחה"צ תענוג לראות עשרות מקומיים ובני משק שעזבו כבר לפני שנים, על צאצאיהם, נהנים, משתכשכים ומקנחים במשחק כדור רגל (או עף) על הדשאים. משמח לראות ולפגוש!

בשעות הבוקר המוקדמות, עומדת הברכה לרשות השחיינים, אז הכול רגוע ושקט, זה פשוט נפלא להתחיל את היום בשחייה בריאה. המים קרים בדיוק דקה אחת ולאחריה עוטפים אותך ברחמים...מים נעימים וחמימים, אתה שוחה לך בהנאה באין מפריע וגומע בריכות כפי יכולתך, באיזה סגנון שבא לך. חבל על הזמן – אין כיף מזה. והבריאות... הבריאות, פשוט נהדר.

אני הצטרפתי לשחיינים לפני 4 שנים, לפני כן ידעתי כמובן לשחות, אבל אחרי בריכה אחת תש כוחי ויצאתי מן המים בשארית כוחותיי. לא ויתרתי וביקשתי מאחת המצילות ללמד אותי שחייה נכונה. אחרי כמה הנחיות קצרות ותרגול, נכנסתי לעניינים וכך הפכתי לשחיינית מן המניין. בוקר בוקר במשך כל העונה אני בברכה. כל יום מתחיל ברעננות ובאופטימיות אחרי שחייה בריאה.

ציבור יקר, בעיקר מבוגר, נסו גם אתם. נצלו את האוצר הזה שיש לנו ממש פה אצלנו בחצר.

בהתחלה זה מעייף ובהמשך זה מציל חיים!

תודה לבני אחיטוב על האחריות והמסירות, תודה למצילים ולמצילות המתחלפים – כל הכבוד לסבלנות! תודה מאחת ששוחה ונהנית מכל רגע.

להבה

שבצ בוקר בבית-שקמה

רבים אוהבים להתעורר לקול צפצוף הציפורים.

תושבי בית-שקמה שמחים להתעורר לקול ילדי הגן...

האגף השמאלי של בית-שקמה קרוב לגן, ותושביו נהנים להיות עדים לשיח של בוקר בין ילדים להוריהם:

- "אמא, אני לא רוצה לגן היום..."

- "אני אקח אותך לבריכה אחר-הצהריים"

- "אני אלך לבית-ילדים, את מבטיחה?"

- "אבא, תקח אותי בקלנועית לטייל, תבטיח לי שתבוא לבקר אותי..."

- "אמא, את תבואי אלי, אני לא רוצה היום לגן, רק לנסוע איתך באוטו שלך ל..."

- וכן הלאה וכן הלאה..

בשעה שבע בבוקר הגן נפתח

ותושבי בית-שקמה שמחים להתעורר לקולות הילדים.

רותי פינקלשטיין

פתיחת החופש האפ"ף - איילו מהומה...

אז מה היה לנו?? את החופש פתחנו רק ביום ראשון (ביום הראשון לחופשה - יום שישי, ילדי המפ"ל יצאו פתחנו בפעילות בברכה עם משימות מים הקשורות לנושא החודש - השפה העברית, שיחקנו ארץ עיר (למי שלא מכיר מוזמן לפנות אלינו - ונסביר) ומדי פעם אחד המושגים גם היה משימה. הילדים ואנחנו נהנינו גם מהפעילות אך גם מלהיות רטובים..

ביום שני שיחקנו סימני דרך (למי שפגש את חיצו הגיר על השבילים - זה אנחנו!) כשאנחנו צוות המדריכות היינו הנמלטות וכל הילדים דלקו אחרינו, בדרך השארנו להם שאלות הכרות עם אליעזר בן יהודה וקינחנו על הדשא בקרטיבים מרעננים.

יום שלישי - יום הכרות עם המילים שמעולם לא שמענו, צחקנו בקול גדול למשמע פירושים משונים שנתנו הילדים למילים שמעולם לא שמעו ואף חיברנו על כך סיפור...

וביום רביעי שיחקנו משחק שני דגלים כשקבוצה אחת ייצגה את היישוב הישן ודיברה רק ביידיש (מה שעורר בינינו צחוק גדול) וילדי הישוב החדש - מחדשי השפה דיברו בשפה צחה ומדוייקת להחריד.

ביום חמישי הכנו מילון חדש למפ"ל - התנסינו באיך ניתן לחדש שפה, וקינחנו בלינה חוויתית במיוחד במפ"ל עצמו.

חלף עבר השבוע הראשון ובקושי הספקנו לחוש זאת.

מקווים להמשך חופש נעים ובטוח!

רחף, בת חן ועלית - מדריכות צוות אפ"ף

"על שלושה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" (פרקי אבות)

לפני מספר שבועות פרסמתי בקשה לתרומה עבור אישה הסובלת מנכות מסויימת המתגוררת בשדרות.

ברצוני להודות בשמה של אותה אישה על הסכום הנאה שנאסף עבור הקטנת החוב שלה.

היא מאוד התרגשה מהמעשה האנושי והודתה מאוד מאוד.

ישר כוח לכל התורמים ולועדת צדקה שהיו שליחים נאמנים לגמילות חסדים זו.

חיה קופלד

לרחל סימון ומשפחתה

מזל טוב מקרב לב

לנישואי הנכד יאיר עב"ל ניצן

בנם של גדי ואביבה סימון

לשיר ואלחנן וינברג

לשרה ואפרים גולן

לאודרי ואייבור ריידר

ללאה ומשה גולן

ולכל המשפחה

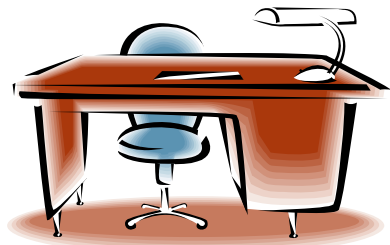
מזל טוב וברכות חמות

להולדת הבן - הנכד - הנין

מנהל הקהילה

זהירות!!!

שלושה מחברינו נפצעו בשבוע שעבר בתאונות עבודה שונות. ב"ה כבר שבו כולם לעבודה. מכיוון שבכל המקרים "הגורם האנושי" היה הסיבה לתאונה, הרי שזה נותן מקום לאופטימיות לגבי העתיד- זה פשוט בידינו. מילת המפתח היא –זהירות. אנו שוקלים כיצד להרחיב את המודעות לסיכונים הכרוכים בעבודות השונות.

להוציא קיטור

סוף סוף הושלם מהלך הטיפול במערך חימום המים והקיטור. כזכור – כל המים החמים לחברים כבר מחוממים כיום בעזרת משאבות החום העובדות על חשמל. המטבח, ניזון החל מהשבוע מקיטור שמיוצר באמצעות מבער גז. בימים הקרובים יכבה מבער המזוט לעולמים, ויצטרף לעוד מוצג מוזיאוני עתיק ששירת אותנו (לא בנאמנות) עם הרבה עשן ולכלוך בעשורים הקודמים.

"והיו לאחדים בידך.." (יחזקאל)

דיווחנו בעבר על רצוננו ליצור מערכת חיים משותפת, באוירה נוחה, ובהסכמות רחבות עם השכונה הקורמת עור וגידים מול עינינו. לאחר מהלך ראשוני של מחשבות וביירוים סוכם בין נציגי השכונה והקיבוץ, שאת התהליך ינחו אורנה וניצה הזכורות לטוב (זוכרים?? חברת "גבים" לגישור). השבוע התקיים מפגש ראשון של המנחות עם חברים מהקיבוץ והשכונה, כדי ללמוד את הנושאים בהם ישנו צורך לטפל. עם התקדמות המהלך נדווח לציבור ביתר פירוט.

את האוצר מחפשים בבית

כך למדנו מהסיפור החסידי הידוע. עברנו להתנהלות כלכלית משפחתית אחרת מזו שהיינו מורגלים אליה שנות דור, דבר המקשה לעיתים להתרגל ולהתנהל באופן היעיל ביותר. חברת "אוצר" מקיימת הרצאות וסדנאות בכלכלת משפחה, ועבדה גם בקבה"ד. אנו נארח את אחת המרצות שלהם אצלנו לשתי הרצאות ערב לציבור כולו, שתוכנן יפורסם, ונשקול המשך עבודה סדנאית למעוניינים.

"יהי ביתך פתוח לרווחה" (אבות א')

כולנו בני אברהם אבינו, לא רק בגנטיקה, אלא גם בהכנסת האורחים וההרגשה הנעימה שקהילתנו יודעת לתת למי שמתארחים בה- אם במסגרת משפחות מארחות לנוער, למשפחות, ולחיילי מסלול הגיוור נתיב, ועוד, ואם לכאלה הבאים לבדוק את היקלטותם אצלנו וקשירת גורלם בגורלנו. את המילים הטובות שאני שומע מכל הללו אני רוצה להעביר לציבור. יישר כוח לכל המשפחות הרבות כל כך, שפותחות דלתות ביתן.

"ויצאו מים רבים.."

אני מניח שבשביל לפתור את בעיית המים, היינו מוכנים כולנו להכות על כמה סלעים. בינתיים מכים בנו. בפרסום האחרון של רשות המים עודכנו שהחל מ-1.7 ישנה עלייה נוספת במחיר המים. הנושא מורכב במקצת. כזכור כולנו משלמים על "הכמות המוכרת"-2.5 קוב לנפש לחודש, תעריף מוזל. תעריף זה יוזל בערך בעשר אגורות לקוב, ויתרה מזו- הכמות תגדל ל-3.5 קוב לנפש בתעריף הזול. אלא ש"אליה וקוץ בה" ולא נמהר לשמוח. מעבר לכמות המוכרת הנ"ל, כל קוב נוסף יתייקר בשקל! במילים אחרות- החסכנים אולי ירוויחו, הבזבזנים בטוח יפסידו. אנו נשלח מכתב מפורט יותר המגדיר את העלות החדשה המדוייקת.

כחלק מהיערכותנו לקראת בקרה טובה יותר על צריכת המים, כבר נכתב שבקרוב נחל לחבר את הגינות למנייה הביתית. פרוייקט זה ייעשה בהדרגה ויקח מספר חודשים, ובינתיים איננו רוצים ליצור מצב שחלק מחוייבים

וחלק לא. על כן בשלב ראשון, אנו נזכה חודשית כל משפחה שגינתה תחובר לבית, בסכום קבוע (ערך ממוצע של השקייה חודשית בדירה בקיבוץ- כ-11 ש"ח בחודש). לאחר שהפרויקט יסתיים, וניישר קו- נפסיק את הזיכוי.

שו..שו..

אחת לכמה זמן, מגיע אל שולחני איזה שהוא מכתב, המתריע על בעיה אמיתית או דימוינית, המתריס כנגד ועדה, או מבקר, חבר כזה או אחר, וכו'. המשותף הוא רמת הסיווג הגבוהה- כנראה סודי ביותר, שאם לא כן, איני מבין מדוע נכתבים הללו בעילום שם. בעיני זו דרך לא ראויה. אין אפשרות להגיב, אין אפשרות להסביר, אין אפשרות לדון ולהבין לעומק את הבעיה וכו'. מוזר. יש כאן לא פעם ניצול חיסיון בשביל לעקוץ. אם באמת משהו מפריע, וישנה אי-נעימות לבוא ולדבר עליו, תמיד ניתן למצוא חבר טוב שיביא את הדברים בגלוי, בלי לנקוב בשם השולח, בפני מי שצריך לדעת, ולדון איתו על הנושא. לשמחתי בסך הכל זה קורה מעט מאוד, בכל זאת הריני מוסר מודעה זו בפני הציבור- מכתב בעילום שם, היישר לסל, וחסל.

"יתוש קטן קדמני תחילה" (שלמה סעיד, משורר תימני)

ההתקפות הליליות, וברוב חוצפה גם היומיות, של יתושי סעד הנודעים לשמצה, הביאה אותנו לבחינת התופעה לעומק. ובכן- שיעור קצר בזואולוגיה חרקית. היתושה מטילה תמיד בתוך מים עומדים, סמוך לצמח/דופן. הזחלים החמודים לומדים לשחות עם לידתם, עם הראש בחוץ, ולצלול בכל פעם שיש אויב מתקרב. במקווה מים גדולים יחסית (כמו בריכות הגזר למשל) נוהגים לרסס חומר שומני הצף על המים וחוסם את האויר לזחלים המסכנים שמתים מחנק, לא עלינו. גם הברווזים וצבי-הביצה שבבריכת הגזר, מסתערים על הארוחה הטבעית ונהנים מסעודה חלבונית שמנה, יום יום. הבעיה היא שהיתושות מחפשות כל מקווה מים ואפילו הקטן ביותר- כוס מים בפניה מוצלת בגינה, וכו' ולכן הדרך הטובה ביותר היא לא לחפש רק בגינה של השכן, אלא גם אצלי. מצויידיים בידע זה של יתושולוג מתחיל, ניסינו להבין מהיכן באים אלינו כל הנחילים הללו. לתדהמתנו התברר שגם פה המצב הבטחוני אשם. הממד"ים שנבנו עוברים בדיקות איטום של הגג. לצורך כך- ממלאים ומציפים את הגג של הממד"ד במים למשך שלושה ימים, אחריהם מגיע הבדק לראות האם יש חלחול, ורק אז מרוקנים את המים. עכשיו רק צריך לדמיין מה קורה בגג המוצף מים אם הבדק מגיע, כמו תמיד, רק אחרי ארבעה או חמישה או שמונה ימים... גן עדן כזה ליתושות עוד לא היה. אז איך אנחנו אומרים כבר שנה וחצי במיגון- "בסוף זה יגמר....".

שידרוגון

הרבש"ץ החרוץ שלנו, בסיוע המסגריה, תלה שלטי מיספור לאורך גדר הביטחון בכביש העוקף. החל מהשער לכיוון השכונה מס' 1, ועד סיום ההיקף-מספר 38, כל 100 מטר. זה לא רק שדרוג רציני לצועדי הבריאות שיוכלו לדווח הביתה באיזה נקודה הם נמצאים, אלא בעיקר לשומרי הרכב שיוכלו לדווח בדייקנות על כל אירוע/פרצה חריגה (ולא "אחרי העץ, שליד השיח שמשמאל לחממה"...). יישר כוח.

תודות

פנינה בר-חי מסיימת עבודתה בדואר בימים אלה, אחרי שנות עבודה ארוכות במקום. נודה לה כולנו על המסירות האחריות, והרצון הטוב לסייע, ונאחל לה שנות בריאות רבות, והנאה מהמשפחה והנכדים.

להיות בשמחה תמיד

וכמו תמיד נסיים בשמחה-מיכל סמקין הודיעה בשעה טובה על חתונה עם עידן שטאל, בסתיו הקרוב. מזל טוב למשפחות.

צפר life

